

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobkyně **A. L.**, trvale, právně zastoupena Mgr. Štěpánem Janáčkem, advokátem se sídlem 115 30 Praha 1, Na Poříčí 12, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.8.2012, č.j.....

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 14.8.2012 výše uvedeného č.j. byly zamítnuty námitky žalobkyně, které podala do rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2012 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím ze dne 11.6.2012 zamítla žalovaná žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zák.č. 155/1995 Sb, o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť, podle posudku OSSZ Znojmo ze dne 28.5.2012 žalobkyně nebyla invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepřiznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30%.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 2.7.2012, kde namítala, že zdravotní potíže, které se u ní vyskytují, jí znemožňují schopnost pracovat, a to podstatným způsobem, přičemž v nedávné době došlo k zásadnímu zhoršení zdravotního stavu, což dokladuje neurologickým vyšetřením z nemocnice Znojmo ze dne 6.6.2012, které mimo jiné konstatuje protruze ploténky, fibrózní změny v oblasti laminektomie a zúžení pravého recessu a neurochirurgickým vyšetřením nemocnice ze dne 12.6.2012, ze kterého vyplývá, že jí byla vzhledem k intenzitě obtíží doporučena již druhá operace páteře, která proběhne 25.9.2012.

Na základě podaných námitek posuzovala žalovaná nově zdravotní stav žalobkyně a vypracovala též nový posudek o invaliditě dne 7.8.2012 s tím, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položka 1b), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. V tomto zařazení odpovídá postižení svalové a kosterní soustavy – dorzopatie a spondylopatie – bolestivý syndrom páteře, včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének – s lehkým funkčním postižením. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky navýšila hodnota o 10% tedy celkově 30%.

Na základě tohoto posouzení bylo vydáno rozhodnutí ze dne 14.8.2012, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně, neboť pokles pracovní schopnosti ve výši 30% nesplňuje podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí o zamítnutí námitek žalobkyně podala žalobu ze dne 17.9.2012, kde opětovně namítá, že její zdravotní stav se zhoršil, což dokládá neurologickým i neurochirurgickým nálezem a je přesvědčena, že pokles pracovní schopnosti činí více než 35%. Protože nebyl dostatečným způsobem zjištěn skutečný stav věci, navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 14.10.2012 navrhla posouzení zdravotního stavu PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobkyně přezkoumán posudkovou komisí MPSV ČR v Brně ze dne 16.1.2013 za přítomnosti odborného neurologa. Závěr této posudkové komise byl, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí shledána invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Z odborného posudku vyplynulo, že žalobkyně si podala žádost o invalidní důchod a dne 28.5.2012 byla posouzena lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ Znojmo se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995

Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť pokles pracovní schopnosti činil pouze 30%. Zdravotní stav byl hodnocen podle kap. XIII, oddíl E, položka 1b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Z posudku vyplynulo, že bylo bráno v úvahu i přezkoumání jejího zdravotního stavu v námitkovém řízení, které bylo popsáno výše a kde také nebyla shledána invalidní z důvodu poklesu pracovní schopnosti pouze ve výši 30%.

Na základě podané žaloby vycházela posudková komise jednak z žaloby, ke které byl doložen neurologický nález ze dne 11.7.2012 a psychiatrický nález ze dne 5.9.2012. K dispozici měla PK podkladovou dokumentaci tj. posudkový spis OSSZ Znojmo, ve kterém byly založeny lékařské nálezy, záznamy o jednání a také byla zapůjčena a prostudována zdravotní dokumentace praktické lékařky. K jednání posudkové komise nepřinesla žádné lékařské nálezy, přítomnými lékaři byla přešetřena. Byla posouzena jako dělnice prodavačka, v současné době nepracuje, je vedena na úřadu práce. Posudková komise vycházela dále z nálezu neurologických neurochirurgických a dalších, které jsou citovány v odborném posudku.

V popředí obtíží žalobkyně jsou problémy s bederní páteří, které dle doložené dokumentace vznikly v prosinci 2009. Z důvodu nárůstu obtíží byla provedena operace 29.9.2011 bederní ploténky L4/5 vpravo. Po úlevě došlo opět k nárůstu obtíží a na stejném pracovišti byla v září 2012 provedena reoperace. I po druhé operaci obtíže přetrvávají a léky či obstríky bolesti podstatněji netlumí. Posudková komise konstatovala, že uváděné obtíže, zejména v pozdější době onemocnění ze značné části jsou založeny na subjektivním tvrzení posuzované. EMG z května 2012 zjevně postižení nervového kořene neprokazuje a nález MRI z června 2012 vykazuje jen drobný výhřez ploténky a pooperační jizevnaté změny, tedy ne přímo a ne průkazně korelující MR nález s klinickými obtížemi. Klinicky neurologický nález vykazuje omezení dynamiky a narušení statiky bederní páteře relativně úměrně stavu pooperační a není přítomna motorická paretická symptomatologie, nejsou přítomny obtíže sfinkterové. Je popisovaná porucha cití na zevní straně pravého bérce, což je symptomatologie kořene L5 a opět jde o údaj čistě subjektivní. Pouze v jednom vyšetření je popisován lehký rozdíl v reflexech šlachových na nohou, jinak jsou reflexi popisovány jako symprtické. Dle psychiatrické zprávy trpí symptomatologií anxiózní a depresivní jako reakci na somatický stav, ale rovněž na nepříznivou finanční situaci. Při vyšetření MR může dojít k další operaci.

Posudková komise konstatovala, že u žalobkyně jde o hraniční stav mezi nepřiznáním invalidity a invaliditou I. stupně i když sice invaliditu PK nepřiznala, vzhledem k hraničnímu jevu odkázala na soud, aby v této věci rozhodl, jinak byl hodnocen zdravotní stav podle kap. XIII, oddíl E, položka 1 b), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 20% a za použití § 3 citované vyhlášky pro omezení možnosti pokračovat v předchozí výděleční činnosti a omezení možnosti rekvalifikace navýšila o 10% na celkových 30%. Hodnocení bylo provedeno stejným způsobem jak v předchozích dvou řízeních.

Vzhledem k posouzení PK, že v případě žalobkyně se jedná o hraniční posouzení mezi invaliditou I. stupně a neinvaliditou vyžádal si Krajský soud v Brně doplňující posudek PK MPSV ČR v Brně s tím, aby bylo postaveno na jisto, zda se jedná o invaliditu I. stupně, či nikoliv.

V průběhu řízení žalobkyně doplnila svoji žalobu podáními ze dne 7.2.2013 a 11.2.2013 s tím, že její zdravotní stav je zhoršený, bolesti, kterými žalobkyně trpí jsou dlouhodobé a setrvalé a lékařské zásahy poskytují úlevu pouze dočasnou a pomoc zdravotního problému dosud nevyřešili. Proto požádala, aby v rámci upřesnění posudkového závěru přihlédla k celkové progresi zdravotních potíží, v důsledku kterých je značně omezena v možnostech nalezení zaměstnání a přiklonila se k původní alternativně formulovanému závěru stanovujícímu pokles pracovní schopnosti o 35%.

V doplňujícím posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 22.2.2013 za přítomnosti odborného neurologa posudková komise setrvala na svém závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně invalidní nebyla. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost k datu napadeného rozhodnutí je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položka 1 b), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., a míra poklesu pracovní schopnosti činí 20% s využitím ust. § 3 navýšeno o 10% na celkový 30%.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobkyně přezkoumán PK MPSV ČR, pracoviště Brno dne 18.1.2013 a v doplňujícím posudku ze dne 22.2.2013 za účasti odborného neurologa s posudkovým závěrem, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 18.1.2013 i doplňujícím posudkem ze dne 22.2.2013 a bylo zjištěno, že u žalobkyně dominují vertebrogenní potíže, které neustoupily ani po dvojí operaci. Z odborného posudku bylo zjištěno, že žalobkyně podstoupí kontrolu na neurochirurgii v nemocnici v březnu 2013. I když PK konstatovala, že u žalobkyně se jedná o hraniční onemocnění mezi invaliditou I. stupně a neuznáním invalidity v doplňujícím posudku se přiklonila k tomu, že žalobkyně invalidní není. Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Bylo prokázáno, že podle zák.č. 155/1995 Sb., účinného od 1.1.2010 - § 39 odst. 1 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. V tomto případě se neprokázalo, že by u paní žalobkyně se jednalo o pokles 35% naopak ve všech stupních řízení bylo potvrzeno pokles pracovní schopnosti ve výši 30%. Provedeným přezkoumáním bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byl hodnocen správně, což jednoznačně prokázaly posudky PK MPSV ČR v Brně ze dne 18.1 a 22.2.2013, neboť pokles pracovní schopnosti byl hodnocen stejně jak v I. stupni, v námitkovém řízení i v soudním řízení. Pokles pracovní schopnosti činil jen 30% a proto žalobkyně nenaplnila podmínky pro přiznání invalidity ani I. stupně.

Vzhledem k tomu, že PK hodnotila zdravotní stav stejně jako v předchozích řízeních správního orgánu soud konstatuje, že žalovaný správní orgán postupoval v souladu s platnými právními předpisy vztahujícími se k projednávané věci. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány v postupu žalovaného správního orgánu žádná pochybení, soud žalobu žalobkyně zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. na základě přesvědčivých, úplných a celistvých posudků PK MPSV ČR v Brně. Vzhledem k tomu, že nebylo shledáno pochybení ze strany žalovaného správního orgánu rozhodl tak, jak bylo výše uvedeno.

Nad rámec jednání soud podotýká, že v případě zhoršení zdravotního stavu po datu vydání napadeného rozhodnutí doloženého provedenými šetřeními na odborných pracovištích je možnost podat si novou žádost o invalidní důchod.

Žalobkyně ve věci úspěch neměla, žalovaný správní orgán náklady řízení nepožadoval, soud proto rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. března 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně